

har jeg før saa dybt følt mit Hjerte gennemstrømmet af Tilfredshed med og Glæde over mit Kald, som under mit Kald, for at splitte den Sky af Fordom og Lidenskab, der har lagt sig over denne hæderlige Oldings Livs Aften.

Det er ogsaa med fuld Fortrøstning, med levende Overbevisning at mit Forlangende vil bli opfyldt at jeg fordrer at Rigets øverste Domstol skal gjøre den Uret god igjen, som er tilføjet Nicolay Jenssen og paa Landets Vegne yde ham den eneste Belønning han fordrer for alle de Tjenester, han har vist sit Land, den at tillade ham at stige ubesudlet i sin Grav. Med denne trygge Forvisning sætter jeg irecte og paastaar: at Grosserer Jens Nicolay Jenssen, Ridder af St. Olafs Ordenen aldeles findes for Tiltale.»

Disse Ord bevægede mig dybt og jeg beder til Gud om at Dommen, som vi vil faa at høre om 8 Dage vil falde ud derefter. Skal Nic. Jenssen endog dømmes, saa formaar jeg ikke at opfatte det anderledes at han bliver et Offer for Had, Forfølgelse og maaske gammel Slendrian, der snarere maatte komme Forstvæsenet tillast end tillægges Nic. Jenssen, der umulig med frit Forsæt kan have paaført sig de ham overførte Forseelser. Fredag den 26. Mai 1865 indløb den glædelige Efterretning at Nic. Jenssen i Høiesteret er aldeles frikjendt og Omkostningerne lagt paa Statskassen. Jeg stevnede strax lige til Oldingen selv for at bevidne ham min Deltagelse, foruden et Par andre som der var tilstede. Strax ved Telegrammets Modtagelse, ved hvis Aabning han, som rimeligt er, faldt i dyb Bevægelse, vandrede han ned til sin Broder, hvor han efter et Anfald af Besvimelse maatte indtage Draaber, kom sig, vaklede igjen tilbage og modtog Lykønskninger af Familien og Venner. Men ogsaa enhver retskaffen Mand med Hjerte og Følelse maa glæde sig høit over dette brillante Udfald, for Oldingen selv, for hans Familie og for enhver der føler for Ret og bærer nogen Menneskekjærlighed i sit Bryst. Det var en Hæder for Landet og fornemmelig for Trondhjems By, at en af dets første Borgere rensedes for de skammeligste Beskyldninger af ondskabsfulde Meneskers Tunge, fra hiine hjerteløse Menesker, hvis Løn dog nu bliver den almindelige Foragt.

HANS PETER JENSSEN,

forannævntes Broder, født 1797, gift 1817 med Jfr. Moses, holdt sit Guldbryllup 23. Decbr. 1867, Chef for Handelshuset Jenssen & Co., anset for det største i Trondhjem. H. P. Jenssen var en høist anbetret Mand i Kommunevæsenet, Bankdirektør i Norges Bank og i Trondhjems Sparebank, Stortingsmand 1842, 45, 51, 58, 59, 60, 62 og 63. Døde 2. April 1868. I lang Tid Børskommisair, spansk Vicekonsul, 1837 optaget som Medlem af V. S. Hans eneste Søn, Anthon Mathias, optager Forretningerne. Han er Børskommisair efter Faderen, Medlem af Kunstforeningens Direktion, Repræsentant i Norges Bank, Brasiliansk Vicekonsul 1852.

H. P. Jenssens Kone, Caroline, døde 19. Juni 1879, 85 Aar gammel.

LAURITZ DORENFELDT JENSSEN,

ovennævntes Broder, er født 4. Februar 1801, Student 1821, theol. Cand. 1831, men gik over til Landvæsenet og købte i 1836 Gaarden Ranheim i Strinden af General Hegermann for 23000 Sp. Døde 7. Juni 1859.

Matz Jenssens øvrige Børn vare:

Bergitte Kirstine, født 1791, gift med en Sømand Buckholdt, senere Landmand.

Anthon Pedersen, født 1795. Blev Landmand, boede først paa Mosvigen og senere paa Havsten, hvor han døde 29. Marts 1862. Gift 1820 med Præst Størens Datter Fredrikke (død 1875).

Elen Sophie, født 1799, gift med Kjøbmand Jacob Schmidt.

Anna Matsine, født 11. Juli 1803, gift med Consul V. Schüren. Nicoline Kirstine, født 1809, gift med Statsraad Hagerup.

FEIERINSPEKTØR PAUL CHRISTIAN SCHJOLDAGER,

ansattes som saadan 1761 efter Kongl. Confirmation hvor det hedder «at han er tillagt Instruktion paa at være Skorstensteier-Inspektør i Trondhjem og Forstæder.»

Afgaaer ved Døden 1785 og efterfølges af:

JENS R. IBSEN,

gift 1786 med Anna Jerp, død 1809. Efter ham optræder

SØREN STEEN

som Feierinspektør og tilige som Vandledningsinspektør, døde 1826. Gift 1803 med Sara Blix von Hadeln og nævnes allerede da som Vandledningsinspektør. Havde flere Sønner, hvoraf nævnes:

1. Johan Adolph Steen,

først Handelsbestyrer hos Lorck & Søn, senere Handelsmand med et godt Navn boende paa Bakkene (Fjordgaden). Født 1812, gift med Elisa Svensen, hvis Broder gik i Kompagni med Steen, men døde faa Aar derefter. Steen selv døde 1856. (1838 Medlem af Harmonien).

2. Nathan Surland Steen,

var først Sognepræst til Lesje, derfra forflyttet 1852 til Stadsbygden og endelig 1866 til Toten. Gift med Agathe Johanna Holck. (Hun døde 8. October 1874, 60 Aar gammel). Født 1809, Cand. theol. 1834. Tog Afsked 1878.

Efter Steen optræder R o s t a d som Feierinspektør.

JOHAN CHRISTIAN JENSEN,

var i Midten af forrige Aarhundrede ansat som Bogholder ved Sukkerraffinaderiet og bekendt som den der efter Testamente af 1. Mai 1802 stiftede et Legat, hvoraf Renterne (1846) udgjorde 120 Sp. For disse indkjøbtes dels Skolebøger, dels andre, mest gudelige Bøger til trængende Familier i Byen. Testators egne efterladte Bøger, hvoriblandt en hel Hoben tyske, resten alle gudelige Bøger, solgtes ved Auktion i Januar 1868.

Legatet bestyres af Fattigstyret. Det eier flere værdifulde Grunde i Strøget mellem Prinsens Gade og Sverres Gade.

MAJOR NILS JUUL,

født 8. Februar 1799, var som Kav. Lieutnant først ansat ved Skognske Eskadron, men havde i den Tid for det meste sin Bopæl i Trondhjem. Efter Grev Trampes Død 1832, da han blev forlovet med Datteren Komtesse Caroline, købte han det store Herresæte Rotvold ved Auktion for 15000 Sp. I Carl Johans Tid blev han udnævnt til Staldmester, senere til Ritmester og endelig til Major ved Skognske Eskadron (1850) og forflytter nu til Levanger hvorfra han samme Aar averterer sin Eiendom til Salgs (blev ogsaa solgt til Carl Stephansen 1854. Denne store Gaard var da skyldsats for 21 Spd. 1 O. 15 Sk., føder 10 a 12 Heste, 50 a 54 Melkekjør & c. Udsæd: 100 a 250 Tdr. Poteter, 15 a 18 Tdr. Byg og 40 a 50 Tdr. Havre foruden Rug & c. Efter det optagne Kart indeholder Rotvold 1194 Mælinger a 2500 Kvadratalen, hvoraf omtrent 800 ere befarede med Ploug & c. & c. Juul døde 2den Decbr. 1853 og Konen fulgte ham 1856.

FORSTANDER PAUL IVERSEN,

født 1776, etablerede sig her som Bager, gift 1805 med Sara Bing Hveding. En retskaffen og meget anseet Mand. Var i mange Aar i Forening med Geelmuyden Forligskommissair, Forstander for en Del af Byens Stiftelser samt for Fattigvæsenet. Døde 1ste April 1837.

PROKURATOR OG BÅNKDIREKTØR OLE IVERSEN,

født 1772, forannævntes Broder, etablerede sig her som Sagfører og optræder ved Bankens Oprettelse i 1816 som en af dens Direktører. Gift 1801 med Charlotte Klitzing. Eiede Gaarden Marken paa Byaasen, købt efter Auditør Stalin. Ligeledes var han Eier af Gaarden Marienborg paa Stenberget, der forhen (1770) eiedes af Hofagentinde Lysholm, der ogsaa lod den bygge.

Iversen døde uventet 16. Januar 1823, 51 Aar gammel, efterladende sig 10 uforsørgede Børn. Denne Mand var meget anseet og agtet som en sand Hædersmand. Nedskriveren erindrer klart nok at dette Dødsfald vakte overvættes megen Sensation inden Publikum, hvilket ogsaa fremgaar af senere i «Adresseavisen» ind-

førte Nekrolog og Gravvers. Kort Tid efter døde ogsaa en elskværdig Søn, Christian, 19¼ Aar gammel, der netop skulde demitteres fra Latinskolen.

Blandt hans mange Sønner nævnes her kun:

1. Andreas, antog Navnet Erlandsen, den bekjendte Forfatter til den nordenfjeldske Geistligheds Historie (født 1802, død 1860 som Sognepræst til Sparboen).

2. Johan Klitzing, først Sognepræst til Ofoten, senere 1857 til Nitedals Præstegjæld. En hæderlig Mand. Tog Afsked 1877 med Pension 2000 Kroner. Født 1810, Cand. theol. 1833. Død 1890.

3. Gerhard W. blev Sognepræst til Nærøen og 1850 til Høiland i Christjansands Stift. Født 1806, Cand. theol. 1828. Tog sin Afsked 1881. Død 1889.

4. Carl Oluf Iversen, Officer i Artilleriet, døde som Capitain i Christiania 1866. Gift med Grev Trampes Datter Stinken Catarina, født 1812. Hun døde omkring 1860. C. O. Iversen er født 1813, Officer 1833, kom ind i Artilleriet, 1852 Batteri-Chef i Christiania, var Kammerherre, forhen Ordonance-Officer hos Karl Johan. En yngre Broder døde som ung Lieutenant.

No. 3 Gerhard W. Iversen: Theol. Cand. 1828, 1829 Capell. i Veø i Romsdalen, der i 5½ Aar, i Nærø 16½ Aar, 1857 til Høiland og Sandenes, hvor han i 1879 holdt sit Embedsjubilæum, og 10de August 1880 holdt han sit Guldbryllup. Konen, Rebekka, født Rosenvinge.

EMIL LOUIS JAHN,

(døbt Lucas Jahn), født af norske Forældre, født 1799, «Kandidat i Pharmacopæen», dansk af Fødsel, ankom hertil som Skuespiller med Huushers Trop omkring 1830, men gjorde som saadan ingen Lykke. I dansk Tjeneste var han ansat som Chirur, formentlig blot i Krigens Tid, og viste sig som Dannebrogssridder. Senere nedsatte han sig som en Slags Læge i Tromsø, hvor han forblev i længere Tid, kom derpaa tilbage til Trondhjem, hvor han i en lang Aarrække har praktiseret som saadan og med Rette vundet manges Anerkjendelse. Døde 1871.

Denne Mand efterfulgtes af sin Søn, Byens fast eneste Tandlæge, men ogsaa en duelig Mand i sit Fag. Gift med Præst Wexelsens Datter, Elisabeth.

SORENSKRIVER ENGELBRECHT KNUDSØN.

Af de bekjendte «Erindringsblade paa Knudssøns Grav», forfattet af hans Søn Hakon Knudssøn (født 1810) i Christiania 1843, hidsættes følgende Uddrag:

Engelbrecht Knudssøn er født paa Gaarden Brænddal paa Bynesset den 14. Decbr. 1776. Som Bondesøn nød han, endnu 10 Aar gammel, en tarvelig Undervisning i Waisenhusets Skole i Trondhjem, hvor han forblev et Aar, fik efter Konfirmationen Ansættelse paa Toldkasserer Møllers Kontor, hvor han forblev i 3 Aar. Derefter fik han Ansættelse hos Sorenskriver Koefoed i 1 Aar samt endelig hos By- og Raadstueskriver Willumsen i 7 Aar, reiste i sit 27de Aar til Kjøbenhavn (1803) og underkastede sig i det paafølgende Aar juridisk Embedsexamen i Modersmaalet, 1807 udnævnt til Prokurator, deltog samme Aar i Forsvaret af Kjøbenhavn, blev 1809 Sorenskriver i Øst- og Vestfinmarken, 1815 Sorenskriver i Romsdalen, hvor han (i Molde By) opholdt sig i 6 Aar, blev der Stortingsmand i Aarene 1818—21, i hvilket Aar han forflyttedes, i samme Egenskab, som Sorenskriver til Strinde og Selbo efter Balle. Var Stortingsmand for Christiansund og Molde 1818, 21, 22, for Trondhjems By*1824. Ridder af Nordst. Ordenen, bivaanede i 1823, som deputeret fra Stortinget, Formælingsfesten i Stockholm, blev tilbudt Hedemarkens Amtmands-Embede, som han refucerte. Gift 1808 med Maren Elisabeth Borch. Medlem af V. S. Døde 21. Marts 1826, efterat være indstillet til det efter Falsen ledig blevne Byfoged-Embede i Trondhjem.

Denne høist anseede Mands uventede Død, endnu kun 50 Aar gammel, vakte trindt om megen Sensation, og Bladene indeholdt en Mængde Opraab og Sørgeqvad — af Hansen, Schwach og flere, til den Afdødes Pris.

Der indbydes til Subskription til et Legat til Knudssøns Minde som Understøttelse for hans Enke og 4 Børn, undertegnet af N. S. Schultz, Roll, Hornemann, og hvorved samledes et Beløb af 4523

Spd. 60 Sk. foruden et Bidrag af Hs. M. Kongen, der eftergiver Familien et hos ham bevilget Laan, hvorpaa resterer 2800 Spd.

Knudssøn ligger begravet paa Frue Kirkes gamle Kirkegaard med en Inskription paa Gravstenen, der slutter saaledes:

«Med Kraft han virkede for Landet Gavn

Og Nora græd ved gjæve Knudssøns Savn.»

(Af M. Østgaard).

DEN KNUDTZONSKE FAMILIE.

ETATSRAAD HANS KNUDTZON,

fød 29. Januar 1751 i Bredstedt i det Slesvigske, hvor Faderen var Kjøbmand. Kom 1767 til Trondhjem til Kjøbmand og Agent Broder Lysholm. Da denne døde 1772 overdrog Enken Handelens Bestyrelse til Knudtzon og antog ham 1777 til Kompagnon, blev hollandsk Vicekonsul, samme Aar 1. Januar gift med Karen Müller, Datter af Major Müller, 1788 optaget som Medlem af V. S., 1798 dets Kasserer, 1798 Vice-Borgermester, hvorfor han frasagde sig Vicekonsulatet, 1797 afstod Fru Lysholm Handelen til ham alene. 1802 udnævnt til Justitsraad og virkelig Borgermester, men vedblev at tjene uden Gage som saadan, 1807 blev han virkelig Etatsraad og 1809 Ridder af Dannebrog. Han deltog i mange offentlige Anliggender, saaledes var han Meddirektør ved den Borgerlige Realskole, aabnet 28. Januar 1783, legerede Indretningen 500 Rdl. og bidrog væsentlig, tilligemed Meincke og Parelius, til Skolens Oprettelse. Fra 1789 Medlem af Kommissionen for de Angellske Stiftelser og flere andre offentlige Stiftelser i Trondhjem, fra 1798 Direktør ved Banklaans-Institutet i Trondhjem med et Grundfond af 200,000 Rdl. Species, 1810 Medlem af Providerings-Kommissionen sammesteds foruden mange andre Hværv. I 1811 skjænker han 3000 Rdl. til det nye norske Universitet.

Fra 1797 optræder han uafhængig som Chef for Handelshuset Hans Knutzon & Co., der har vedligeholdt sig til vore Dage. Vor Knudtzon var høist anset og som det viser sig betroet en Mængde forskellige Bestillinger i fast alle Retninger. Saaledes ogsaa Medlem af det overordentlige Storting i 1814, hvor han dog synes at have indtaget en passiv Stilling.

«Etatsraad Knudtzon, en Verdensmand, skikkede sig i Tiderne og taug.» (Pavels.) Da Spørsmålet om en Banks Oprettelse bragtes paa Bane, foreslog han at denne skulde benævnes Nationalbank, hvilket forkastedes. Blev Medlem af den Deputation som afgik til Stockholm for at forkynde Carl den 13. Norges Foreninø med Sverige.

Hans Knudtzon bidrog væsentlig til Oprettelsen af Trondhjems Sparebank i 1823 og var dens Direktør i de faa Dage, han havde tilbage, idet han døde 26. Decbr. 1823, nedlagt i een Grav med Konen, der døde i 1818, lige tæt ved Frue Kirkes søndre Side, hvor et lidet indhegnet Gravsted endnu sees. Hans Borgermesterskab, i de Tider et borgerlig Ombud, vedvarede altsaa i 16 Aar indtil 1806, da han som saadan tager Afsked, og lønnes derfor med Titel af Etatsraad (1807) samt med Tilkjendegivelse af Hans Maj. høieste Tilfredshed. Blev i 1815 ogsaa Ridder af Nordstjernen.

Efter at have deltaget som Kompagnon i Firmaet C. Meincke sal. Lysholm & Co., udtræder, som vi have seet, Fru Agentinden i 1790, hvorefter en J o h a n B r a a k fra 1784 indtræder, men udtræder igjen med Aaret 1797. Denne Braak var Konsul, Medlem af V. S. og 1791 dets Kasserer efter Collin, men fratræder igjen som saadan 1797, «da han agter med Familie at forlade Trondhjem.»

Etatsraad H. Knudtzon havde 4 Sønner:

1. Fredrik Nicolay Knudtzon.
2. Jørgen von der Cappeln Knudtzon.
3. Christian Knutzon.
4. Broder Lysholm Knudtzon

samt 2 Døttre:

1. Catharine Magdalena Bollette, født 1780, var Tvilling med Frederik Nicolay, gift 1801 med en Franskmand ved Navn Labouchère i Havre, hvor hun døde 1860.

2. Sara Marie, født 1782, død 1854. Var gift med Husets Kompagnon Lorents Johannsen.

FREDERIK NICOLAY KNUDTZON,

ældste Søn af Etatsraad Knudtzon, født 1780, død 4de Januar 1823. Gift 1805 med Marie Sophie Lorck, født 1787, død 26de Mai 1875.

88 $\frac{1}{4}$ Aar gammel. Var Grosserer og Konsul. Kjøbte i Aaret 1810 Stavne Gaard efter Nils Stavne. Enken beholdt Gaarden i mange Aar derefter, indtil hun endelig solgte den til Arnt Solem for 11000 Spd. Denne Knudtzon er Fader til nuværende Skibsmægler Knudtzon, født 1810. En ældre Broder er Gartner, senere Seddelskriver Hagbart Knudtzon, død 4de Februar 1881, født 1816.

JØRGEN von CAPPELEN KNUDTZON.

Etatsraad Knudtzons anden Søn, født 28de April 1784, reiste 1804 og 1806 som Supercargo til Ostindien. Paa sidste Tour forliste Skibet, Capt. Nannings, den 6. Februar ved Arendal, hvorfra han reiste tilbage til Helsingør, hvor han traf sammen med Alexander Baylie, en Englænder med hvem han i en lang Aarrække og lige til sit Endeligt reiste, Aar ud og Aar ind, overalt og i alle Verdensdele og delte tro sin Velynders Levemaade. Han var oprindelig bestemt til at blive Militair og reiste 1794 til Akademiet i Kjøbenhavn, hvorfra han 1798 vendte tilbage da han ikke kunde finde sig i den militaire Tvang. 1799 reiste han til Hamburg og fra den Tid af skriver sig hans Reiseliv. Var kun nu og da hjemme i Besøg, da han stadig, som forannævnt, fulgte ovenmeldte Baylie, der ikke længe skulde overleve sin troe Ledsager, idet han døde i Neapel den 24de Januar 1855. Efter Nicolaysen har jeg troet at burde hidsætte: — — — Knudtzon reiste 1794 til Kjøbenhavn for at ansættes som Kadet ved Landakademiet, kom 1798 tilbage og reiste paafølgende Aar til Hamburg. 1806 gik han med Capt. Nannings fra Helsingør anden Gang til Batavia, men led paafølgende 6te Februar Skibbrud paa Haaøen ved Grimstad (i et Testamente bestemmer han 100 Spd. til de Fattige paa Haaøen), kom 1811 tilbage fra England og var om Sommeren 1814 paa Elba, hvor han havde Audients hos Napoleon. Senere tilbragte han sin meste Tid paa Reiser og besøgte i Almindelighed Norge hvert 3die Aar, havde i en lang Række af Aar leiet Hus i Neapel, hvor han i Regelen tilbragte Vinteren, døde ugift 29de Juli 1854.

Som bekjendt var det ham, der ved at føre Lord Hope ind i Thorvaldsens Atelier i Rom bidrog til at dennes første større Arbejde blev solgt og derved Knustnerens Navn bekjendt.

CHRISTIAN KNUDTZON,

Etatsraad Knudtzons 3die Søn, født 10de Septbr. 1787. Gift 1813 med Benedikta Knudtzon, Datter af Nicolay Henrik Knudtzon, født 1791, død 1872. Havde sit Guldbryllup 15de April 1863. Aftraadte fra Firmaet H. Knudtzon & Co. i 1862, der nu bestyres af hans Søn, Hans Nicolay Knudtzon.

Chr. Knudtzon var dansk Vicekonsul fra 1820 og fra 1849 Konsul til 4de Decbr. 1854, da han fratraadte og udnævntes til Dannebrogssridder. Medlem af Røraas Overdirektion fra 1825 til 1849. 1832 Medlem af V. S. Realskolens Direktør fra 1826—1842. Medlem af Angelske Stiftelsers Inspektion fra 1828 til 1834.

Eligeret Mand fra 1832 til 1837, mestendels Formand. Repræsentant i Norges Bank 1827—1835. Direktør i do. 1833—1851. Sparebanksdirektør fra 1835—1841. Medlem af Diskonteringskommissionen 1837—1863. Medlem af Søndagsskolen m. m.

Allerede ved hans Udtrædelse af Bankdirektionen i 1851 led han af Øiensvaghed og blev efterhaanden næsten ganske blind.

Foruden andre Børn havde han 2 Sønner, Thorvald og Hakon, født 1815 og 1816, der begge druknede paa en Seilads til Tutterøen i 1839, en stor Hjertesorg for det hæderlige Par. Christian Kundtzon døde 9de Juli 1870.

HANS NICOLAY KNUDTZON,

Cand. juris. og engelsk Vicekonsul, født 1814, indtraadte som Associe fra 1ste Januar 1846. Frasagde sig Konsulatet 1870. Gift med Grøv Adam Trampes Datter Cathinca. Hun døde 23de August 1879, 43 Aar og 8 Maaneder gammel. H. N. Knudtzon døde 24de Juli 1889.

BRODER LYSHOLM KNUDTZON.

Etatsraad Knudtzons 4de og yngste Søn, født 5te Oktober 1788, var Husets Kompagnon, men levede alene for Videnskaberne og var Sekretair i V. S. fra 1825 til 1831. Var Englænder med Liv og Sjæl og levede som saadan, foretog mange Reiser, blandt hvilke en af de sidste gjaldt Jerusalem. Deltog i kommu-

nale Hværv, var Repræsentant, Formand, Direktør i Realskolen, Bankrepræsentant &c. og 1833 Stortingsmand. Døde 20de Marts 1864, ugift.

NICOLAY HENRIK KNUDTZON,

fød 13de Decbr. 1751, var Chef for et Handelshuus i Christiansund, men fratraadte 183? og forflyttede til Trondhjem, hvor han døde 26de Marts 1842. Faderen til H. T. Knudtzon og Provstinde Angell. N. H. Knudtzon var gift med Jannicke Fasting, fød 18de Mai 1762, død 2den Februar 1848.

HANS THOMAS KNUDTZON,

4de Søn af Sidstnævnte, fød i Christiansund 1795, den 19de April. Etablerede sig som Handelsmand her i Aaret 1818 i Hartmanns nuværende Gaard i Strandgaden (Olaf Trygvessøns Gade 33), men forflyttede i 1840 til Søgaden (Kjøbmandsgaden No. 18) ved Siden af Norges Bank. Gift 1820 med Otto Beyers Datter, Alette, fød 1797, død 1832. Dette Hus danner i vor Tid en af de betydeligste Firmaer, hvortil hans Søn Christian August i Aaret 1848 tiltraadte som Kompagnon og hedder fra den Tid af Hans T. Knudtzon & Son. H. T. Knudtzon var i sin Tid hollandsk og oldenb. Konsul. Denne H. T. Knudtzon som endnu lever (1877) blev i Aaret 1816 indvoteret som Medlem af Klubf. Harmonien, er det fremdeles, Medlem altsaa i 61 Aar. Hans 2 Sønner:

1. Nicolay Otto, Rektor ved Laurvig Latinskole, fød 1821, Rektor 1867.

2. Christian August, som ovennævnt oldenb. Konsul, Ritmester ved Borgergarden (derfra afgaaet 1864). Gift 1866 med Eleonora Krefting.

Ovenstaaende Hans Thomas Knudtzon afgik efter langvarig Alderdomssvaghed ved Døden den 1ste Octbr. 1878, altsaa 82 Aar gammel. I sit Livs Aften skulde han opleve store Sorger og Gjenvordigheder, hvis ikke hans svage Tilstand forskaante ham noget fra disse Lidelser, idet han i de sidste Aar ikke indtog sin gamle Plads paa Kontoret. Husets Formue antoges at udgjøre omkring 1 Million Kroner, men indlod sig med usolide Firmaer.

LORNZ JOHANNSEN

var Etatsraad Knudtzons Svigersøn, fød 13. September 1769 og optræder 1823, efter Knudtzons Død, som Husets Chef. Gift første Gang 1801 med Hagdalene Bolette Knudtzon, død 1803. Anden Gang 1804 med Sara Marie Knudtzon, fød 1782, død 1854. (Bryllup samme Dag som Svogeren Labouchère). Var engelsk Vicekonsul. Deltog i Fællesskab med C. A. Lorck og Grev Trampe i den under Christian Fredrik den 15de Decbr. 1813 i Christiania forsamlede Komitee af 15 medlemmer til Dannelse af en privat Laanekasse, efter at Ideen om en Banks Oprettelse af den danske Regjering var opgivet. Bidrog væsentlig til Oprettelsen av Trondhjems Sparebank, hvis Direktør han var lige til sin Død, der indtraf 27de April 1837. Var en meget anset Mand med megen Dannelse og indesad stedse med flere kommunale Hværv. Stortingsmand 1818, 1821, 1822.

POLITIMESTER OG RAADMAND HANS CHR. KLINGENBERG,

ansat her i Smits Tid og gjenfindes i Bladene fra 1784 til 1810, da han døde i Octbr. Md. s. A. Hans Gravhøj findes lige tæt ved Kongsgaardens Mure. Han sees i 1794 at have været Eier af Elsæter (Vollan), som dengang strakte sig lige til Sluppen eller Sundlandsaunet og tilbyder en Del uopdyrket Jord til Forpagtning eller Bygsel.

Efter Postmester H. B. Alstrups Flugt til Sverige 1787 overtog denne Klingenberg Embedet og bestyrede det i 3 Aar, boende i nuværende Frue Sogns Friskoles Gaard (Olaf Trygv. Gade 17). Smith siger om ham: «Klingenberg, Politimester og ældste Raadmand, en ustuderet Mand af god, sund Forstand, en god Politimester kunde han nok i nogle Stykker være skarpere, men som Sangvinius har han ikke Tendens til Strenghed, saa man for at gjøre ham streng maa faa ham vred. Han er ellers en driftig Mand, god Regnskabsfører, har rigtignok sine Feil, men som mere skader ham umiddelbar selv end det almindelige. Egentlig er han sangvinsk-kolerisk, og dette Temperament spiller ham stundom et Puds, men der hører dog megen Philosophie, at jeg ikke skal sige Kristendom, til at herske over Temperamentet.

ANDREAS PETER JOHANNESSEN KLINGENBERG,

født 26de Septbr. 1723, død i Febr. 1790. Deponerede fra Trondhjems Skile 1740, 1773 Garnisonsauditør, senere Titel af Generalauditør og Regimentsqvartermester, 1768 Medlem af det V. S., Forstander for de Angellske Stiftelser, dertil konstitueret efter Anmodning fra den oprindelige Forstander M. S. Hoff i dennes Svaghestilstand, den 29de Octbr. 1772, virkelig udævnnt 1773, da Hoff døde, med Løn af 300 Spd., fra 1779 forhøjet til 400 Rdl. «Var,» siger Smith, «en brav Student og kan endnu godt Latin. Ved en Høiesteretsdom maatte han for nogle Aar siden tvinges til at levere Maanedes og Qvartals Extrakter af sine Regnskaber, thi dette troede han ikke at kunne bestaa med hans Fordel, nægtede altsaa at gjøre det. Han har god Hukommelse og adskillig historisk Læsning; endnu har han i Fattigvæsenet for megen Raadighed, men den vil nok med den nu indsatte Kommission faa Ende. Var Eier af Elsæter Gaard.

Det er hans Søn

HANS FREDRIK KLINGENBERG,

født 1764, som dep. fra Trondhjems Skole 1783 og som ogsaa eiede Elsæter Gaard, hvor han døde 1799 og hvis Enke giftede Reinholdt Schive.

Hans anden Søn,

CARSTEN VOLQVARTS KLINGENBERG,

født 1767, død 1830, dep. ligeledes fra Trondhjems Skole 1785 og Succederede Faderen som Forstander for de Angellske Stiftelser. Eiede Gaarden Søreimen og beboede ogsaa egen Gaard i Søgaaden, nuværende H. F. Knudtzons Gaard. Gift 1797 med Adelheide Schmidt. Samme Aar sees denne Klingenberg at have kjøbt af Realskolen dennes Bogtrykkeri Privilegium, med samt dens Gaard og Bogtrykkeri, nuværende Kjøbmand Lyns Gaard, Olaf Trygvessøns Gade 30, for 3500 Rdl., samt mod at erholde 150 Rdl. af Skolen for Trykningen af 500 Exemplarer af de Trondhjemske Tidender. («Adresseavisen»). Hele Forpagtningen synes igjen at være gaaet ganske overstyr i 1802, da den overdroges William

Stephansen paa 3 Aar. Klingenberg var gift med Sophie Arentz. Havde en Søn, der var Sølieutenant, men døde i sit 33te Aar paa et Togt paa Øen Corfu. Formentlig var det en Søn af A. P. J. Klingenberg, der dep. fra Trondhjems Skole 1792 og som døde ved Badning 1807.

Forstander C. Volqvarts Klingenberg havde flere Døttre, hvoraf en af dem var gift med en Capt. Lorens Did. Klüver (død 1868). Hendes Navn var Kaja Elisabeth Klingenberg, født 1807, død i Marts 1878 under et Besøg hos Broderen Dokt. Klingenberg paa Eidsberg.

HANS CHRISTIAN KLINGENBERG

sees at have succederet Næbell som Politimester i Trondhjem 1780, og tog Afsked efter Ansøgning 1800. Sees forhen at have Titel af Forvalter. Gift 1762 med Karen Elisabeth Lassen.

SORENSKRIVER JOHAN LUDVIG ALSING,

født 1812, Cand. jur. 1837, boede i mange Aar i Trondhjem som Sagfører, som saadant søgt og anseet. Udnævntes derpaa 1856 som Sorenskriver i Guldalen, boende paa Gaarden Qvaal i Melhus, forflyttede derpaa, 1862, til Eidsvold og derfra 1873 til Modum og Sigdal, ligeledes som Sorenskriver. Gift med en Frøken Knagenhjelm, havde kun en Datter, som døde i en tidlig Alder. Sees i 1837 at indtræde som Medlem af Harmonien. Tog Afsked 1881.

FOGED JOHAN NICOLAI HANSEN KLINGENBERG,

født 3die Decbr. 1776, var først Foged i Romsdalen, 1818 forflyttet i samme Egenskab til Strinde og Selbo, boende stedse i Trondhjem, Bulls Eftermand. Som saadan virkede han indtil 1839 og tilbragte sine øvrige Levedage hos sin Søn, Prokurator Klingenberg paa Stenkjær, og efter dennes Forflyttelse som Foged i Guldalen hos den samme paa Gaarden Gravrok i Melhus, hvor han døde i Aaret 1865, 89 Aar gammel. Konen Benedikta Sommerfeldt, død 1874, 88 Aar gammel. Havde 6 Sønner:

1. Olaf Hannibal Sommerfeldt Johansen, født 17de Septbr. 1811, Cand. jur. 1837, i længere Tid Foged i Strinde og Selbo, efter Faderen, tog senere ligeledes i længere Tid sin Bopæl paa Stenkjær som Prokurator, forflyttedes 1858 som Foged i Guldalen, boende paa Gaarden Gravrok i Melhus, senere paa sin Embedsgaard i Flaa, hvor han døde 10. Marts 1873. Dep. fra Trondhjems Latinskole 1831.

2. Ragnvald Mikal Raum Johansen, født 1813, Toldkasserer i Mandal.

3. Hans Hagbarth Johansen, født 30. Marts 1814, var Kompagnichirurg, død i Christiania 1863.

4. Halfdan Frederik Johansen, født 30. August 1815, Kjøbmand i Trondhjem, russisk Vicekonsul 1857. Ridder af en russisk Orden. Død 3. Mai 1887. Gift med J. B. Lysholms Datter.

5. Johannes Benedictus Johansen, født 28. April 1817. Ingeniørcaptain, bor i Christiania.

6. Sigurd Syr, født 16. Mai 1822, Captain og Batterichef, for Tiden i Fredrikstad. (1876).

MAJOR LORENTZ DIDRIK KLÜWER.

Man har en fuldstændig Nekrologisk Optegnelse over Familien Klüwer i Manuskript, forfattet 1812 af Major Lorentz Wilhelm Klüwer. Deraf foreløbig her i Uddrag:

Johan Wilhelm Klüwer

var Officer, født 1652 i Curland, er Stamfader til den herværende Familie Klüwer. Var med i Blokaden af Baahus i Sverige 1677, Fændrik i Trondhjem 1688, Pr.Lieutenant 1700. Tog Afsked 1718. Død i Overhallen 1739, 87 Aar gammel. Frasagde sig sit Adelsdiplom og havde 5 Sønner:

1. Johan Wilhelm Klüwer,

født 1689. Var med i Krigen i Brabant i 10 Aar som Adjutant og deltog i flere Træfninger 1706—9. Sec.Lieutenant i Trondhjem

1717, Pr.Lieutenant 1718 og avancerede nogle Aar derefter til Capitain. Maa være den samme Klüwer som har givet Beretning om de Svenskes Indryk 1718.

2. Johan Christopher Klüwer,

kaldet Lang-Klüwer paa Grund af sin ualmindelige Høide, 73¼ Tomme, født 1690. Reiste i Selskab med ovennævnte Broder til Brabant og deltog i Krigen, men blev fangen under en Aktion ved St. Denai og ført til Frankrig, hvor han blev tvungen til at tage Krigstjeneste ved Dragonerne i 7 Aar, men fandt Anledning til at desertere 1719 og kom tilbage til Trondhjem og samme Aar der ansat som Lieutenant 1730. Han døde paa Levanger 1753.

3. Jacob Ludvig,

født 1694, Fændrik i Trondhjemske Regiment 1718, var med i den danske Krig 1716—18, blev Capitain 1747. Havde 5 Sønner:

1. Christian Klüwer, døde som Capitain i Surendalen 1790.

2. Hans Jacob Klüwer, døde som Kjøbmand paa Hjøringnæs, Søndmør, og var gift med Jfr. Dornick.

3. Peter Christian Klüwer døde ugift 1803.

4. Fredrik og 5. (hvis Navn ikke vides), de droge til Holsten som Kjøbmand. (I 1811 var her en Skip. Klüwer fra Brehmen, der giftede sig med en Frøken Due, begge Decendenter af ovennævnte Klüwer).

4. Lorentz Didrik,

er født 1700, tjente 1718 og 19 imod de Svenske, hvor han ved Riffelkugle mistede sit ene Øre. Avancerede omsider til Major og endelig til Oberstlieutenant. Havde 3 Sønner, nemlig: Lorentz Diderik, Broder Vilhelm og Johan Vilhelm. Døde paa Bjertnes i Værdalen 1771, begravet i Klüwernes Gravsted ved Stiklestad Kirke.

Frederik Ferdinand

er født 1703. Var ogsaa Militair og marscherede med 3 ældste Brødre til Eid-Skandsen i Wermeland, hvor han fik see, at Kanonkuglerne løb ind mellem Gelederne og Teltene. Blev Capitain

1772. Denne var den rigeste af sine Brødre, da han elskede Landlivet og dyrkede med Fordel sin eiende Gaard Brødreskift paa Stadsbygden. Var gift 2 Gange med Bønderqvinder, forflyttede til Bynesset, hvor han døde og blev begravet ved Bynessets Kirke.

Klüwers ældste Søn Johan Wilhelm Klüwer havde tvende Sønner.

1. Ulrich Ferdinand,

er født i Trondhjem 1721, blev Underofficer i Inf. 1736, Pr.Lieutenant 1747, Capitain 1761, udsat paa Vartpenge i samme Aar. Indgik atter som Pr.Lieutenant 1768. Var anden Gang ulykkelig gift, vandrede idelig om fra Sted til andet og endte endelig sine kummerfulde Dage i Namdalen 1790.

Den yngste Søn af Johan Wilhelm Klüwer var

2. Christian Wilhelm.

Denne tjente sig op fra Underofficer til Capitain ved Skiløberne. Saavel denne som hans foranomtalte Broder, Ulrich, var begge gode Jægere og sikre Riffelskyttere. De spillede begge, efter den Tids Dom, mesterlig paa Violin samt alle blæsende Instrumenter. De vare tillige vel øvede i Fægte- og Dåndsekunsten. — — —

Havde en Søn

Johan Andreas,

som endnu lever, han er nu afskediget Capitain og logerer ved Værdalsøren. Gift, men børnløs. Hans Fader Chr. Wilh. flyttede fra Sparboen til Røraas, hvor han døde 1799.

Klüwers fjerde Søn var Oberstlieutenant L. D. Klüwer og havde 3 Sønner:

1. Lorentz Didrik,

født i Værdalen 1750, begyndte som sædvanlig i de Tider med Chargen af Underofficer. Efter at have tjent som saadan i 3 Aar i Kjøbenhavn, kom han tilbage til Norge («hvis retskafne Søn han var») som Lieutenant ved nordenfjeldske Regiment, og avancerede endelig til Bataillons-Chef. Blev senere af «den naadige Konge»

forsat til Kongsvinger. Afgik paa Vartpenge 1805, men fik i Krigsaarene 1807—10 en Landeværn-Bataillon, hvormed han laa paa Grændsen af Sverige i Værdalen. Samme Aar optaget som Medlem af V. S. For en udgiven Afhandling om Agerdyrkingen erholdt han 1791 Guldmedaillen. Dette er kun 2 Beviser paa den Agtelse, hvori han staar. Døden berøvede ham 1811 hans Søn Capitain og Ridder Johan Lorentz Klüwer.

Denne kjække Soldat, som fik ovennævnte Orden R. D. O. i Krigen mod Sverige 1809 for udvist Tapperhed, druknede i Vera Elv 1811. Efter Ansøgning blev det tilladt Major L. D. Klüwer at indrede Gravsted paa sin egen Gaard, dette er nu bragt istand. Ikke kunstigt Marmor vanhelliger, men en 3½ Alen lang Sten pryder hans tilkommende Hvilested.

2. Broder Wilhelm,

født paa Bjertnes i Værdalen 19de Juli 1754, indgik som Underofficer 1773 til Kjøbenhavn, 1776 forflyttet til Trondhjem og indsat der som Sec-Lieutenant. Tog Afsked 1786 som Pr.Lieutenant. Gift 29. Septbr. 1788 med Sophie Hersleb Krog, død 11. Septbr. 1848. Broder Wilhelm Klüwer havde tvende Sønner, Jacob Hersleb og Lorentz Didrik Klüwer. Han har siden 1786 erholdt Afsked, beboet Gaarden Bunæs, som Eier af Lexdalsens Gods. Efter Ansøgning blev det 1809 Capt. B. W. Klüwer tilladt at indrette Gravsted paa sin egen Gaard Bunæs. Dette er nu bragt istand (5—6 Alen fra Gaarden i Granskoven ved den saakaldte Jomfrumo), omgivet med dybe Grøfter.

I Aaret 1807 blev han Landværns-Capitain og tog igjen ved Krigens Ende Afsked. Døde 29. April 1816.

3. Johan Wilhelm,

født paa Bjertnes 1755. I Aaret 1773 reiste han i Selskab med sin Fader til Kjøbenhavn, hvor han indgik som Underofficer ved Prinds Fredriks Regiment, hvorfra han blev sendt som Hværver til Tyskland. Blev 1776 Officer ved bemeldte Regiment. 1778 forflyttet til Fyen som Kompagnichef og senere Major. Gift 1802 med en Jfr. Bie. Med hende 3 Børn:

Tog Afsked 1811 og opholder sig for nærværende paa Sjøland. I April Maaned dette Aar 1812 fik ovennævnte Johan Wilhelm Klüwer det ledige Toldkasserer-Embede i Trondhjem, købte og beboede det nuværende Victoria Hotel (Dronningens Gade No. 64). Død i Juni 1829.

1. Lorentz Didrik, født 1804, død som Capitain 1868. Gift med Kaja Elisabeth Klinegnberg, død 1878.

2. Simon Lauritz, født 1809, Officer 1835, Capitain 1848, død 27de Marts 1878 i Ørskoug. Gift med Elise Klüwer, født Døsher.

3. Johan Wilhelm, født 1810, Søofficer, bor som Materialforvalter paa Horten, gift med Frøken Sophie Due, Søster af Capt. Due paa Lillegaarden.

Capitain Broder Wilhelm Klüwer havde 2 Sønner:

1. Capitain og Kammerj. Jacob Hersleb Klüwer,

født 8. Septbr. 1789, gift 10. Novbr. 1813 med Christine Brun Sommer. Af Broderens Optegnelser hidsættes: «Jacob H. Klüwer reiste 1804 til Christiania Akademi, hvor han forblev til 1808, da han gik derfra som Fændrik til p. t. Trondhjemske Inf.-Regiment, hvor han strax avancerede til Pr.Lieutenant og blev i den sidste Tid ansat som Adjoint ved Generalstaben, hvorved han endnu 1812 er. 1811 blev han udnævnt til Kammerjunkere. Hans simple Fødsel, borger enhver for at intet uden sande Fortjenester og den Chance at omgaaes alle Mennesker til Behag har hævet ham til dette om ikke mere saa dog glimrende Magt.» Døde 3die Marts 1828, kun 39 Aar gammel. I Aargang 1829 No. 79 findes en Klage fra endel Skomagere over ikke at have faaet Betaling for 440 Par Sko til Soldaterne, bestilt af Klüwer. Skoene vare leverede, men Klüwers Bo aldeles Fallit, og uagtet Birch selv var med at eftersee Arbeidet, bleve de dog henviste til Klüwers Bo, hvor de fik næsten ingen Ting og maatte desuden udholde en Proces, som Skomagere tabte.

2. Lorentz Didrik,

født 28. Decbr. 1790, blev Lieutenant ved Skiløber-Bataillon, senere Adjoint i Generalstaben, og 1823 Major i Armeen. Fra 1810 til 1814 optog han efter kongl. Befaling militære Karter over

en Del af Trondhjems Stift, og gjorde under dette Arbeide mange antiquariske Undersøgelser. 1811 Medlem af V. S., med hvis Understøttelse han foretog en antiquarisk Reise nordenfjeldsk. Døde i Trondhjem 4. Januar 1825, 35 Aar gammel. Gift 22. April 1813 med Anne Birgitte Marie Krog, Datter af Sognepræst til Melhus Ove Krog. Hun ægtede 3. April 1837 Oberstlieutenant Jens S. Lund, hun født 22. April 1789, døde i Trondhjem 1877. (Kraft). Klüwer havde allerede under sin Lærer paa Krigsskolen, en Capt. Sommer, havt Anledning til at lægge sig efter Studiet af Norges Historie og dets Oldsager, en Attraa, som paa disse Opmaalingsreiser fik rigelig Næring, ligesom han og fandt Anledning til at optage og beskrive ethvert i antiquarisk Henseende mærkeligt Sted.

Efter Krigen 1814 tog han sig fore at nedtegne hvad han havde samlet og indgav alt til det kongl. Norske V. S., og vandt dettes Bifald i den Grad, at han paa dettes Bekostning som ovennævnt, i Aarene 1815, 16 og 17 gennemreiste den største Del af Indherred, begge Mørerne og Selbo Præstegjæld, og samlede derpaa alt ligeledes paa Selskabets Bekostning, i et Værk under den noksom bekendte Titel «Norske Mindesmærker af L. D. Klüwer,» — et ligesaa fortjenstfuldt som interessant Værk, hvis 35 Stentegninger ere udførte af Forfatteren selv. Trykningen derimod i Stockholm Aar 1822.

Af hans Manuskript hidsættes følgende af ham selv forfattede Nekrolog: Først foreløbige Bemærkninger:

«I Aaret 1804 reiste jeg i Selskab med min Broder Jac. H. Klüwer til Christiania, hvor jeg forblev indtil Slutningen af Aaret 1808. Da jeg efter at have avlagt de ved dette Akademi befalede og tilstrækkelige Prøver (som ved enhver Leilighed kommer mig til Nytte som agtet Medborger af menneskelige Samfund, men som jeg som Officer gjerne kunde have undværet, — og endda havde jeg fra Chargens Side derved været bedre tjent end jeg nu er — efter at have gennemgaaet det som enhver i min Stilling kunde ha kjendt noget til), efter at have avlagt disse Prøver, blev jeg ansat som Sec.Lieutenant og strax kommanderet til Røraas, hvor jeg fandt tvende Formænd i Bataillon, hvis Forkundskaber formentlig gjorde at de, ved at frekventere et oprettet Institut i Trondhjem, fandtes siden i alle Maader duelige og brugbare i hvilket som helst Henseende. I den daværende Krig med Sverige

skulde jeg bruges som Croqueur, formodentlig for at vise mine erhvervede Færdigheder til mine tvende nærmeste, værdige Formænds Bedømmelse.»

Anno 1823 udkom hans Norske Mindesmærker med Stentryk i Christiania. 1821 udkom hans Kart over «Norges Militaire Inddeling».

1821 og 22 udkom hans Kart og Beskrivelse over Slaget ved Stiklestad. Hans antiquariske lagttagelser i Aaret 1823 i 3 Hefter eier V. S. i Manuskript, og hans norske Mindesmærker, samlede 1824, er nedsendt til Selskabet for Norges Vel. Nogle af hans Poesier findes i Snotra, Hermoder og Norsk Iduna, Resten findes i «Runde Bords Protokol».

Som et Bevis paa, med hvilke Følelser man i Foreningsperioden med Sverige opfattede denne, hidsættes følgende Gravskrift over hans afdøde Søn, nedlagt paa Domkirkens Kirkegaard ved Sydsiden, lige ved Kirkens Mur, hvor Gravstenen endnu sees:

T h o r v a l K l ü w e r,

F. 31. Mai D. 24. N. 1815.

Hil dig min Favre Søn Du Steeg

Som Nordmand ned i Jorden

Før Norges blide Engle veeg

For evig bort fra Norden.

Sammesteds ligger ogsaa Faderen begravet. Stedet i 1875 forsynet med et Gravminde, anskaffet af Bestyrelsen for Domkirkens Restaurationsarbejde.

L. D. Klüwer havde en Søn

CHRISTIAN WILHELM,

født 1816, var en Tidlang huslærer hos Lensmand Bruenech paa Eli i Børse-Skogn og blev i 1852 Lesmand i Leinstranden, boende endnu (1877) paa forhenværende Skifte Oust. Ugift. Døde paa Oust 15. August 1882, 66 Aar gammel.

HENRIK AMOND KINTLING,

født 4. Mai 1803. Søn af Garver Christopher Kintling (født 1769, død 1826, gift med Christiane Norum). Blev i Aaret 1835 Ritmester i Borgergarden, men gik snart over til Borgerkorpset som dets

Chef under Titel af Stadshauptmand, hvorfra han tog Afsked 1849. En saa ivrig og dygtig Stadshauptmand har Trondhjems By neppe nogensinde før havt. Han var ogsaa meget an betroet, i Kommunnens Tjeneste, Formand, Repræsentant, Skatteligner og mange andre Hverv. Gift 1825 med Ritmester Collins Datter, Sophie, død 8. Decbr. 1884, 81 Aar gammel. I Aaret 1845 optræder han som Inspektør paa Tugthuset efter P. Schmidt og udvikler ogsaa her en ualmindelig Interesse for sit Kald. Han benaadedes ogsaa, og det med fuld Ret, i Kroningstiden 1860 med St. Olafs-Ordenen, men tog derpaa (1861) sin Afsked med 400 Spd. Pension, der dog ikke sanktioneredes af Stortinget. Forflyttede umiddelbart efter sin Fratrædelse til Kjøbenhavn, hvor han døde 23. Marts 1863.

Havde en Søn, C. J., født 1831, Cand. jur. 1855, Overretssagfører 1859, uden nogen Sysselsættelse, døde ikke mange Aar derefter. Død 1866.

JOHAN GERHARD KATHENKAMP,

Boede ved siden af Kammerherreinde de Schøllers Gaard, altsaa ved siden af Stiftsgaarden, og drev storartet Udsalg af Vin og Frugter samt Kolonialvarer. Beskrives i en Opsats i Adresseavisen No. 37 for 1771 som en rig gnieragtig Pebersvend, der mishandler sin Broder.

BASTIAN KATHENKAMP,

født 1739, (Søn af Joh. Fræd. Kathenkamp, gift med Elisabeth Krenkel), sees at være afgaaet ved Døden i Mai 1823, Enken i Juli s. A. Var Kjøbmand i Trondhjem, og hvis Datter Elen Maria blev gift 1ste April 1827 med Peter Vessel, Sognepræst til Stod.

JOHAN FREDERIK KATHENKAMP,

født 17??, gift 1806 med Enken Sophia Borch, født Berlin. Af 5 Børn bleve de 2 yngste:

1. Doris Sophia, født 1812, og
2. Johanna Frederikke, født 1813, gifte, den første med Major L. Sommerschild, og den anden med Capt. Lyng. Disse arvede Hans Bruns Midler, omtrent $\frac{1}{2}$ million Speciesdaler.

SORENSKRIVER PEDER KLYKKEN,

fød 19. Novbr. 1772. Var forhen ansat som Sorenskriver i Lofoten og Vesteraalen. Derfra 1829, i samme Egenskab til Stør- og Værdals Sorenskriver-Embede, beboende sin Eiendomsgaard Renden i Skogn. Tog sin Afsked 1849 og døde den 29. Januar 1861. Var meget anset og oftere Stortingsmand. Var blandt de deputerede af Stortinget under Kroningen i 1818. Samme Aar som han tog Afsked bekjendtgjør han sin Kones død, Maren Marie, fød Hegge, 63 $\frac{3}{4}$ Aar gammel, efterladende sig 9 Børn. Stortingsmand 1818 for Nordlands Amt, do. for N. Trondhjems Amt 1822 (Suppl.), 1827, 28.

BERGRAAD ERIK OTTO KNOPH,

fød i Kjøbenhavn 1764, hvor Faderen, Etatsraad Knoph, var Myntmester. Efter Examen art. tog han senere Bergexamen paa Kongsberg, og blev 1790 ansat som administr. Direktør for Røraas Kobberværk indtil 1812 da de særskilte Jurisdiktioner i Norge ophørte og hvorfor han ogsaa forud underkastede sig norsk. jur. Examen, erholdt Karakter af Bergraad 1804, blev Ridder af Dannebrog 1809, formentlig for hans opofrende Virksomhed under Krigen mod Sverige 1808—9. Const. Bergmester nordenfjeldsk 1812 og virkelig ansat som saadan 1813, hvorimod han fratraadte Direktørposten ved Røraas Værk og bosatte sig siden i Trondhjem. Valgtes uden at han var Valgmand, til Stortingsmand for Trondhjems By 1815—16. Døde 10. Mai 1818.

I Breve fra Essen til Carl Johan «findes denne Knoph at være Overbringer af et Brev, dat. den 12. Februar 1814, fra Grev Trampe til Grev Järta, der ligefrem havde sagt Knoph «hans herar føljeslagare» sin Mening om de norske Foretagender &c.

BANKKASSERER GABRIEL KIRSEBOM KIELLAND,

fød 1805, gift 1836 med Marta Kristine, fød Semb. Efter Skattefoged Brocks Suspension i 1835, overførtes Skattefoged-Embedet til Porc. Bætzmann som konstitueret, men da han vægrede sig for ogsaa at overtage Brocks Restancesager, sendte Departementet uventet en af sine Kopister herop, Kielland, Exam. Juris., der med

kraftig Arm overtog det hele og bragte snart Rede i dette Chaos. Som saadan vedblev han i mange Aar indtil 1845, da Brinchmann udnævntes til Skattefoged. Kort efter at være bleven sat ud af Emploi, blev han efter Collins Afgang i 1849 ansat som Kasserer i Norges Bank i Trondhjem, efter forud at have fungeret som Revisor sammesteds. Som Bankkasserer havde han hiine mærkelige Entrevu med Fr. Solem, der om Aftenen fandtes i Bankkontoret den 19. Januar 1861. Sin Stilling som Bankkasserer udførte han med Flid og Standhaftighed lige til sin Død, der efter flere Aars Svagelighed indtraf 31. Marts 1882, 77 Aar gammel. Egen Gaard i Kongens Gade No. 66.

BRIGADELÆGE JOHAN MICHAEL KEYSER,

var ansat som saadan i Trondhjem 1827 og som Læge saare meget yndet og anset. Den overvætted Søgning som blev denne Mand til Del, udtrættede ham ganske, og rimeligvis som en Følge herav søgte han sig til Christiania, hvortil han afreiste i Juli 1838, fulgt af en Mængde Velyndere til Oust Skifte. Hans Virksomhed i Christiania skulde dog ikke blive af lang Varighed, idet han døde sammesteds den 24. Octbr. 1839. Var gift 1827 med Jacob Meyers Datter Birgitte. 1833 optaget som Medlem af V. S.

CAPITAIN VAKTMESTER BOYE BRODER KROG,

fød 20. Januar 1790, var allerede i 1808 ansat som Officer i Trondhjemske Brigade og deltog i Udmarschen til Røraas, blev Capitain Vaktmester efter Stenhoff omkring 1830, senere Brigaderegnskabsfører. Gift 20. Januar 1821 med Noline Christine Mathiesen, havde en eneste Søn, som døde 1832, Boede i egen Gaard i Kongens Gade, nuværende General Thomes Gaard. (Kongens Gade No. 60, 1919).

Døde 28. October 1854. Var konst. Stiftsamtsskriver efter Grabow 1847.

Efter Holm kjøbte han (1839) Jordstykket Montebello, nu Nidarlid i Stenberget, og lod der opføre Hovedbygningen som blev kjøbt efter Major og Rebslager Veiby, staaende paa Stavne-Jordet ovenfor Marienlyst. Efter Krogs Død solgtes Stedet til Erik

Dahl, hvorimod Enken kun forbeholdt sig en lille, ubebygget Haveplads. Nidarlid solgtes 1872 for 4000 Sp. til en Lieutnant Lindboe.

Boye Krog havde en Broder, Peder Gerløv Krog, der var Lieutnant, vandrende her i 20-Aarene, ugift og døde i en tidlig Alder. Enkefru Nicoline Kristine Krog opnaadde en høi Alder, døde den 1. Marts 1883, omtrent 90 Aar.

ARTILL. CAPITAIN FRERERIK HENRIK KUHLE,

levede her iblandt os omkring Aarene 1814—36, da han forflyttede til Bergen. 1831 Medlem af V. S.

HANDELSMAND ERIK ROLFSEN KROGNES,

født paa Gaarden Krognes paa Stadsbygden 1770, vil erindres som en gammel Handelsmand, boende i nuværende J. D. F. Lyngs Gaard i Strandgaden. (Olaf Trygvessøns Gade 30). Ophørte med Handelen omkring 1830 og beboede senere Klosterdalen paa Øen, hvor han døde 1858, 88 Aar gammel. Hans Kone, der i 1870 solgte Stedet til Piene, døde 1872. Havde 2 Sønner:

1. Johan Richard Krognes,

født i Trondhjem 11. Marts 1814, blev privat demiteret 1835, men forlod efter bestaaet anden Examen Universitetet. Han nedsatte sig derpaa som Handelsmand i Trondhjem, men forlod ogsaa denne Bane efter nogle Aars forløb og gik over til Landlivet ved at købe det bekjendte Gods Karlslyst, Hommelvigen, efter Holck. Her anlagde han Skibsværft og Teglbæreri. Fra 1854 til og med 1868—69 Stortingsmand for Søndre Trondhjems Amt. Døde 3. Februar 1872 af Brystsvaghed.

2. Andreas Krognes,

født sammesteds 1817, nedsatte sig paa Levanger som Handelsmand, hvor han drev heldige Forretninger fornemmelig paa Jæmtland. Døde 1850. Handelen fortsattes under samme Firma indtil 185? da Enken giftet sig med V. J. Martini fra Christiansand. Han døde 1869, 48 $\frac{3}{4}$ Aar gammel.

OLE ANDREAS KROGNESS,

født 21. Marts 1802 i Trondhjem, var som ungt Menneske Handelsbetjent hos Arnt Solem, hvem han ogsaa fulgte ved Forflyttelsen til Christiania 1825. Omkring 1830 kom her tilbage og ægtede Enken efter Christopher Dahl, fortsættende den af Enken drevne Manufakturforretning, den han ganske nedlagde omkring 1850 og overtoges af hans Stedsøn Odin Chr. Dahl. Døde efter længere Tids Sygelighed den 23. Juli 1869 i en Alder af noget over 67 Aar paa sit Landssted paa Øen. Den Afdøde har været en i Kommunen virksom Mand, blev snart efter Formandskabernes Tilblivelse valgt til Repræsentant og Formand. Han har desuden været anbetroet en stor del andre offentlige Hverv, idet han bl. a. i mange Aar har været Medlem af Sparebankens Forstandskab, var nu dens Direktør og Viceordfører, Medlem af Inspektionen for de Angelske Stiftelser, Forligskommissair, Stortingsmand for Aarene 1848, 1851, 1857, 1859 og 1860. Direktør ved Norges Bank fra 1846.

Har en Søn

OLE ANDREAS TANGEN KROGNES,

født 1832, Cand. Theol. 1853 og i 1866 udnævnt til residerende Capellan i Nordre Dalene Provsti og snart derpaa, 1866, i samme Egenskab forflyttet til Strinde, boende paa Hlademoen, forretende Præst paa Rotvold Sindsygeasyl. Var i 1853 ansat som Adjunkt ved Trondhjems Læterskole. Gift 1858 med Organist Lindemans Datter, Juliane Cathrine Lindeman, død 12. Marts 1879. Krognes forflyttet som resid. Cappellan til Frue Kirke i Trondhjem. Gift anden Gang med en Frøken Hirsch. Krognes døde 8. Marts 1887, altsaa kun 55 Aar gammel.

CHRISTIAN ANDERSEN LORCK,

født 1753, gift 1785 med Jfr. Elen Birgitte Schive, var en af Byens større Traffikerende, havde flere kommunale Bestillinger, saaledes i en lang Aarrække Inkassator af den saakaldte « $\frac{1}{4}$ pro-Cento Skat», i 1794 Medlem af Byens «12 Mænd» og som i dette Aar indbyder til Bidrag til Christianborgs Slots Gjenopbyggelse.

Denne Lorck deltog i Fællesskab med Trampe og L. Johnsen i den under Chr. Frederik i Christiania 1813 aabnede Forsamling af 15 Deltagere til Dannelse af en privat Laanekasse, efter at Ideen om en Banks Oprettelse af den Danske Regjering var opgivet.

C. A. Lorck sees i 1811 at skjænke 1000 Rdlr. til det nye norske Universitet, foruden de stadige Gaver i andre Øiemed hvor-med han aldrig stod tilbage lige saalidt som hans Efterslægt. C. A. Lorck afgik ved Døden 25. Januar 1828.

I Aaret 1812 sees hans 2 ældste Sønner at indtræde i Firmaet, fra nu af under Firma Lorck & Sønner. Senere indtræder ogsaa hans 3die Søn. Disse ere:

1. Lorentz Lorck,

født 12. Mai 1789, gift 1811 med Nicoline Frølich (død 1869, 75 Aar gammel). Indesad med forskellige Kommunale Hverv, Direktør for den i 1823 oprettede Sparebank. Døde 5. December 1842.

2. Paul Bahnsen Lorck,

født 3. September 1790, gift med en tydsk Dame. Han døde 15. Februar 1841, boende sidst i det nuværende Tekniske Lokale ved siden af Borgerklubben. (Vor Frue Gade No. 1, 1919).

3. Jens Schive Lorck,

født 25. Januar 1796, gift med Jfr. Hanna Caroline Blytt. Han døde i en ung Alder 22. Juni 1834. Hun døde i Christiania 1877. 3 Børn.

Lorentz Lorcks Sønner ere:

1. Christian Andersen, født 1812.
2. Frederik Christian, født 1815, (R. N. S. O.), Consul.
3. Lorentz Ferdinand, født 1822.

Fra 1842 fortsætter disse Sønner Handelen under Firma L. Lorck & Sønner, men ophævede det igjen omkring 1865. hvorefter førstnævnte, efter nogle Aars Forløb, overgik til Vare- og Vexelmægler, Medlem i Repræsentantskabet i Norges Bank. Engang Vicekonsul. Den anden Grösserer, og den tredie, Lorentz,

blev i 1870 Bergskriver i Meraker, Ritmester og Chef for den ridende Borgergarde.

Ved No. 2, Frederik Christian Lorck, bemærkes: Har været Stortingsmand for Trondhjems By i Aarene 1862—63, 65, 68, 69, 72, 73, 74, 75, 76, 77. Død 1901, 9. Mai.

Medlem af Overdirektionen for Røraas Kobberværk. Blev Bankdirektør efter Getz, 1876. Var Consul, R. N. O. Direktør 1876 i Norges Bank.

Gift med Elisabeth Sofie Wiel, født 16. August 1816, død 15. April 1899. Begge begravet paa Domkirkegaarden.

THOMAS LORCK,

født 1750, gift 1781 med Anna Helene Thurmann (født 1758, død 1822). Denne Lorck var først Handelsmand, senere Mægler, i 1789 Forvalter i Arbeidsanstalten. Døde 12. November 1827, 77 Aar gammel.

TOLDFORVALTER LUITKIS,

levede paa Rektor Schmidts Tid i det forrige Aarhundrede, og faar af denne saadant Skudsmaal: «En gammel Mand af megen Forstand og lige saa megen sindrig Ondskab. Mørket skjuler mange af hans Gjerninger, og al hans Fortjeneste i Livet vil nok indskrænke sig til adskillige Svighandler-Kunstgreb, han har opdaget og forebygget».

Denne Luitkis eiede Granaasen. Døde omkring 1790.

HANS HAGERUP LUITKIS.

Efter en Opgave af Dr. Sand, nuværende Eier af Granaasen (1822) hiidsættes:

Gaarden Granaasens Gaardsklokke, der er ualmindelig klarlydende og omhyggelig støbt, bærer følgende støpte Inskription:

«Granaasens Klokke bekostet af Hans Hagerup Luitkis, Anno 1762.» Toldkassereren maa ogsaa have hedet H. H. Luitkis. En nuværende Agent Luitkis i Christiania, skriver sit Navn paa samme Maade som indstøbt i Klokken. 11. November 82. A. Sand. H. H. Luitkis er født 1768, Søn af Johan Luitkis og Else Hess, dep. fra

Trondhjems Skole 1786, benævnes 1804 som Cand. Philos. og Exam. jur., ansættes senere som Mathematikus ved de Angellske Stiftelser, formentlig efter Fester, 1794. Blev i Aaret 1800 efter M. C. Petterson, Redaktør af Trondhjems Adresseavis, der imidlertid ikke vandt noget ved Byttet, idet Bladet i hans Redaktions-Tid, kun et Aar, er yderst tørt og indholdsløst. Var derhos Lærer ved Realskolen i 12 Aar. Døde 18. Juni 1824 som Pensionist, 56 Aar gammel.

MICHAEL NISSEN LUITKIS,

dep. fra Trondhjems Skole 1786 og døde 1827 som Sognepræst til Skogn, hvor han kun tilbragte 4 Aar, fra 1823 som Midelfarts Eftermand.

OBERST ELIAS HELTBERG LUND,

fød 17. Juli 1762, gift som Lieutenant 1797 med Anna Fredrikke Schive (fød 1776, død 1851), var i nogle Aar, fra 1806 ansat som Capitain i Trondhjemske Brigade boende paa Gaarden Grønning i Stadsbygden. Var saaledes Provst Thaulows stadige omgangsvæn og beskrives af denne som en meget elskelig Mand. Paa Ud-marschen i 1814 er han inde i Gusdals Præstegaard og benævnes da Major. Han boede senere i Trondhjem som Oberst og Korpschef, men flyttede tilsidst til sin Eiendomsgaard, Minsaas i Værdalen, hvor han døde 7. Februar 1824, kun 62 Aar gammel. Stortingsmand 1815—16. Havde 3 Sønner.

1. Ole Lund,

fød i Beistaden 1798, udgik fra Landkadet-Akademiet i Kjøbenhavn som Lieutenant og tog kort efter Afsked fra dansk Tjeneste og ansattes 1816 som Sec. Lieutenant i Trondhjemske Brigade. Afreiste til Christiania 1819 og tog Ingeniør-Examen 1821 og gjorde senere Tjeneste som Ing. Officer paa forskjellige Steder. Blev 1836 Hovedregnskabsfører ved Ing. Brigaden. Døde ugift i Christiania 1837.

Adresseavisen 1826, No. 58, indeholder det noksom bekendte Faktum, at Ole Lund, formedelst virksom Deltagelse i 17. Mais

Festen i Bergen d. a. blev, trods hans svagelige Helbred, ansat som Kommandant paa Vardøhus. Han kom dog neppe diid, men Sagen vakte overmaade megen Opsigt.

2. Jens Schive Lund,

fød 1799, blev Officer 1817, tog Høiskole-Examen faa Aar derefter og ansattes som Artill. Officer ved Trondhjemske Artill. Battaillon. Blev 1837 gift med Major L. C. Klüvers Enke. Avancerede 1848 til Chef for 8de Batteri og endelig faa Aar efter forflyttet til Christiania som Felddtøimester og døde sammesteds 1856. Konens Navn er Anna Marie Birgitte, fød Krog, fød 22. April 1789, død 2. Januar 1877.

3. Hans Lund,

formentlig fød omkring 1806, blev Exam. jur., senere paa Kontoret hos Carl Falsen i Trondhjem, derpaa hos Sorenskriver Klykken i Skogn, hvis Datter han giftede. Nedsatte sig derpaa som Sagfører paa Levanger, senere Overhallen og døde der 12. Juni 1845.

4. ELIAS WINGAARD LUND,

fød 6. Juli 1805, er mig ubekjendt.

HARTVIG PETER LUND,

Overtoldbetjent, og i hvis Hus den af Smith 1783 stiftede Borgerklub havde sit Logis. Han nævnes ogsaa som Selskabets Vært, indtil Selskabet i 1798 kjøbte egen Gaard af Fru Hofagentinde Lysholm — dens nuværende Lokale ved Bybroen.

HARTVIG PETER LUND,

forannævntes Søn, fød 1797, blev Officer i Krigens Tid 1814, men sat paa Vartpenge ved Armeereduktionen 1818. Henimod 1830 indtraadte han igjen i den aktive Armee som yngste Sec. Lieutenant og avancerede endelig 1850 til Kompanichef, 1854 forsat til Chef for Snaasenske Kompagni af Trondhjemske Jægerkorps. Gift

1824 med Edle Cathrine Thode, fød Klüver. Boede i sin sidste Tid paa Gaarden «Parnassum» pr. Snaasen. Entlediget 1857 med Pension 350 Sp. Denne Mand var yndet som Selskabsmand, var kvik og jovialsk. Døde 1859. Konen døde 1878, 81 Aar gammel.

POSTMESTER GABRIEL LUND, CONSUL,

fød 1773, var oprindelig Kjøbmand i Kragerø, blev i 1814 fra Lister Amt sendt som Deputeret til Rigsforsamlingen i Eidsvold, i 1829 udnævnt til Postmester i Trondhjem, hvor han døde 1832, efter forud i samme Aar, i Juli Maaned, som Rektor Boyes ældste Elev, at have overrakt denne et Sølvservice i Anledning den paa Latinskolen holdte Jubelfest. Boede i Schreiners Gaard (Krambodgaden No. 1 — Trondhjems Bryggeri) hvor Posthuset i hans Tid var etableret. Ved Koleras første Udbredelse i Norden averterer han i 1831 om, at Breve fra mistænkte Steder skulle gjenemstikkes og røges. Nedskriveren modtog mange saaledes maltrakterede Breve. Stortingsmand fra Lister og Mandals Amt 1827, 28, 30.

GARTNER DANIEL BALLE LUND,

var oprindelig Haarskjærer, anføres her som et velbekjendt Navn, Eier af det saakaldte «Lunds Theater» paa Kalvskindet, (nuværende Ryjords Eddikefabrik), (Prindsens Gade No. 2 B, 1919), hvor Borgerstanden omkring Aarene 1808—30 gav hyppige Forestillinger og hvorom lige saa hyppige Avertissementer findes i Bladene paa denne Tid. Denne Lund døde i Decbr. 1834, efterat Theaterbygningen paa denne Tid eller litt senere blev nedrevet.

Blandt hans Sønner, Eilert Balle, fød 1815, praktiserer denne som Maler, Billeder af Landskaber ikke uden Held.

CAPITAIN JACOB LANGE,

fød 1767 i Bergen, hvor Faderen, Erik Lange, var Prokurator. Blev 1789 Fændrik ved det Trondhjemske Inf. Regiment, 1794 Sec. Lieutenant, 1798 Pr. Lieutenant, 1808 Capitain og deltog da i Udmarschen som Adjutant under Oberstlieutenant Ræder, overvar samme Gang Affairerne ved Kongsvinger mod de Svenske, var i

1814 Medlem af Rigsforsamlingen paa Eidsvold som første Deputeret fra nysnævnte Regiment. 1818 Capitain og Kompagnichef ved Trondhjemske gev. Musketerkorps og var da Adjutant hos Grev Schmettow, Ridder av Sværdordenen. Døde pludselig 5. April 1825, 58 Aar gammel.

Mærkelig opkalder han en af sine Sønner efter Grev Schmettow, Carl Jacob Waldemar, fød 1812. Var gift med en Jfr. Lavlund, død 1870, 83 Aar gammel.

POLITIMESTER MONS LIE,

fød 1757, ansat som Politimester efter Blom 1817, boende da i Lud. Bergs Gaard ved Torvet. Gives derhos Titel af Raadmand, Ridder, 1801 Oberbrandmester.

I Fayes Skrift 1814 findes en af Carl Falsen meddelt interessant Nedskrivelse over enkelte Træk af Mons Lie, deraf opsættes her:

«Under Prinds Christians Ophold i Trondhjem i Febr. 1814 opstod 2 Partier: Selvstændighedspartiet og det langt mindre Svenskepartiet.

For det sidste stod Mons Lie i Spidsen og erklærede sig aabent for den Mening, at Norges Frelse og Held kun var at søge i en Forening med Sverige og hvorfor han oftere maatte høre ilde af Sjø-Capitain Leslie og flere.

Mons Lie der spillede en Hovedrolle i disse Begivenheder, var Søn af en fattig Husmand, men var ved sit gode Hoved, og sine indsamlede Kundskaber og Erfaringer kommen ind paa Embedsbanen, først som Sagfører og siden som Raadmand, eller Medlem af Magistraten, havde og erhvervet sig en vakker Formue, og maatte fornemmelig formedelst hans afgjørende Indflydelse hos Magistraten og Borgerskabet som sagt ansees som en meget formaende Mand. Imidlertid blev han og hans Parti ved denne Leilighed lagt for Had og af det andet Parti Tillagt Benævnelsen: «De Svensksindede». Leslie erindrede ham om hans udtalte Svenske Sympatier og hvoraf fulgte Stevning m. m., hvor flere hundrede Vidner blev indkaldte, uden at Lie dog siden fandt sig beføjet til at trække Angjældende til Ansvar for sine Udtalelser, hvorimod det fortaltes at han, da Katastrofen var overstaet, og